

Els deus del laïcisme

per Demetrio Cánovas.

El laïcisme està de moda. Encara que les seves arrels s'enfonsen en el segle XIX, els seus fruits més madurs s'estan donant en els nostres dies. Avui dia, el laïcisme s'alinea inseparablement amb els conceptes de llibertat, progrés i civilització. Al mateix temps, tot el que fa olor de creences, principis morals i transcendència és repugnant a l'olfacte modern, que creu haver superat els obscurantismes del passat i haver vist la llum que li brinden el postmodernisme i el relativisme.

El laïcisme, com tants altres moviments, va començar bé, però, igual que molts altres, va acabar movent-se en la direcció equivocada. Tenia raó al advocar per la separació entre l'Església i l'Estat, però va perdre la raó en convertir l'Estat en una nova Església i en una nova religió, amb els seus dogmes, formes de culte i (manca de) principis. El laïcisme no ha eradicat a Déu, sinó que l'ha substituït per una multitud de déus que poblen el nou Olimp del sincretisme i la demagògia.

Els nous sacerdots del laïcisme han desterrat els dogmatismes del passat però no per fomentar la llibertat de pensament sinó per imposar el pensament únic. La intolerància religiosa dels segles anteriors ha donat pas a la intolerància laica actual. L'obscurantisme de l'edat mitjana ha estat substituït per l'esoterisme i la irracionalitat de l'edat postmoderna.

El nou culte laic és tan intransigent o més que tots els que l'han precedit. No accepta l'objecció de consciència en l'educació (sexe, ciutadania) ni en la medicina (avortament); coarta la llibertat d'expressió quan es toquen certs temes (l'homosexualitat, per exemple); posa traves a la llibertat religiosa, no admet alternatives al dogma de l'evolució.

Aquest laïcisme absolutista dels nostres dies, però, es torna increïblement tolerant i lax amb tot allò que convé als seus interessos: no hi ha restriccions per a tot el que suposi una burla o una ofensa contra el cristianisme. Es permeten llibres, pel·lícules i obres de teatre que ridiculitzen a Crist (al qual respecten centenars de milions de persones a tot el món), però que ningú es manifesti en contra del "matrimoni" homosexual, ja que se'l qualificarà de homòfob i haurà de pagar les conseqüències. ¿S'ha preguntat el lector per què la religió laïcista no ha encunyat (ni encunyarà mai) termes com "cristófob", "religiófob" o "bibliófob"? La resposta, com cantava Dylan, "is blowin in the wind".

Els déus del laïcisme són, a més, enormement capritxosos i contradictoris. Converteixen la ciència en una "vaca sagrada", però al mateix temps donen via lliure a conceptes tan anti-científics com l'astrologia, el tarot, la quiromància i altres tipus d'esoterisme. Propugnen la igualtat de la dona, però permeten que aquesta es converteixi en un mer objecte sexual. Volen reduir el nombre d'embarassos juvenils, però fomenten la promiscuïtat. Proclamen el relativisme, però ho fan de la forma més dogmàtica i intolerant.

Aquest és, a grans trets, el Laïcisme nostre que està a la Terra. Abominable és el seu nom; el seu regne avassallador ja ha vingut, la seva voluntat es fa en totes les esferes, el seu pa podrit ens el donen cada dia els mitjans de comunicació, no perdona als insubmisos i tempta a tots els incauts. Que Déu ens lliure de semblant religió!

Davant del politeisme laic, la Bíblia ens presenta a l'únic Déu veritable. És tan tolerant que ens permet que el neguem. Ens dona tanta llibertat que diu: "Trieu avui a qui heu de servir" Ens veu a tots tan iguals que no fa accepció de persones. No obliga a ningú a seguir-lo, sinó que diu: "Al que a mi ve, no el trauré fora". ¡l pensar que el laïcisme s'arroga aquestes característiques divines!

Els deus del laïcisme

per Demetrio Cánovas.

Estimat amic, tu tens avui la llibertat d'escollir entre els falsos déus del laïcisme o les religions i el Déu veritable de la Bíblia. Ja veus que aquests ídols ja han estat pesats en la balança i trobats mancats. Tria, doncs, el Déu immutable, etern, clement i benigne per mitjà de Crist. Ell va dir: "Ningú arriba al Pare sinó per mi" (Joan 14:6).